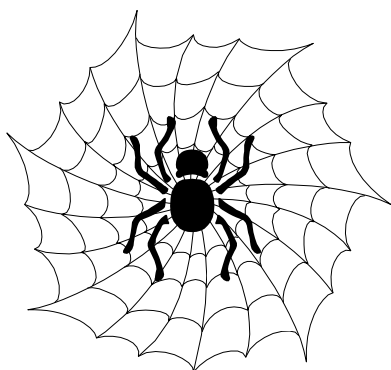

Ả Nhện

Chẳng biết ả từ đâu, ả đi đâu và đến đâu, thế mà ả ở đây, chu du đến cái lớp 11A2 này và ở lì đây, chẳng đi đâu nữa. Đường như ả đã "kết" chỗ này lắm rồi, mặc cho cái bọn nhao nhao lớp 11A2 có thích ả hay không.

Lớp 11A2 là lớp đáng thương nhất trường, nó bị nhồi nhét ngay góc cầu thang, lại còn kế nhà kho của trường nữa. Ôi chao! Cái nhà kho ấy, có cho vàng cũng chẳng đưa nào thềm vào. Mỗi tháng một lần, trường cắt cử một lớp vào làm vệ sinh. Thế nhưng, vừa mở cửa là đã hắt hơi đến "ngát ngư" thì còn hứng thú gì mà quét dọn. Kết quả là kho đồ cũ trở thành nơi trú ẩn êm đềm của gián, chuột và nhện.

Vũ, trưởng lớp khẳng định rằng ả nhện ấy đến từ cái nhà kho kia, còn vì sao ả không còn thích ở đây nữa thì hẳn không biết. ả có cái đầu đen

xám, còn cái bụng thì nâu đen, trên có một vòng trắng trắng nên rất dễ nhớ. Thịnh thoảng, ả biến đâu mất suốt cả tuần, khiến bọn con gái cứ mừng như mở cờ: "Cái con nhện ấy đi rồi!". Chả là vì ả mà ở bức tường nào là bọn con gái không dám ngồi gần chỗ đó. Thế nhưng chỉ ít lâu sau, ả lại xuất hiện, có phần béo tốt và bóng bẩy hơn trước.

Ả ta vốn là một con nhện kèn, bởi thế mỗi lần ăn thì chỉ ăn các con mồi loại "bự" chứ chẳng thèm đụng đám ruồi muỗi nhãi nhép. Chẳng hạn tuần trước, ả tóm được một tên gián râu ngớ ngẩn. Ả tóm hẳn bằng hai cái kìm cứng như đá ở miệng và thế là cứ từ từ rút hết chất lỏng "ngon lành" trong người con gián. No bụng, ả lết nặng nề đến một cái xó lòi thối lếch thếch nào đó mà tiêu hóa. Còn bọn gián nâu trong kho thì được thanh thoi đi chơi thêm vài ngày. Cứ thế, ả lần lượt xơi bọn gián trong kho (thế mà "dân số" của chúng chẳng giảm tí nào) cho đến khi ả lớn tướng, bóng bẩy và đẹp gái.

Tân béo nổi tiếng trong lớp 11A2 là tay mê môn sinh vật hơn mọi thứ trên đời. Mọi loài vật từ to lớn như con bò đến tí ti như con kiến đều gọi cho Tân sự chú ý, quan sát, tìm

tòi. Cây cỏ cũng vậy, Tân biết tên hầu hết các loại hoa, bọn con gái phục Tân sát đất về "lãnh vực" này.

Sắp nghỉ hè, Tân béo bỗng phát hiện ra một điều mới lạ, nó la toáng lên:

- Hê! Có một con nhện khác vừa di cư đến đây. Nhện kèn đây!
- Đâu? Đâu?
- Sao mày biết? - Một đám lao xao cứ như là một chuyện trọng đại.

Bọn con gái lo ngại rên rỉ:
- Một con đã ghê muốn chết, bây giờ lại thêm một con nữa à?
Tân béo dẫn cả bọn đến ngắm con nhện như ngắm nhìn một công trình nghệ thuật. Hùng cậ còn can đảm sờ tay lên người nó làm con nhện hoảng sợ, rúm chân lại, thối lui mấy bước.

- Tao không nghĩ nó là con nhện khác. Cũng là cái con trước giờ ở đây thôi.

Tân béo phản đối: "Con kia bụng nâu có vòng trắng lợt, còn con này bụng xám và trơn. Mày chẳng chịu để ý gì cả!".

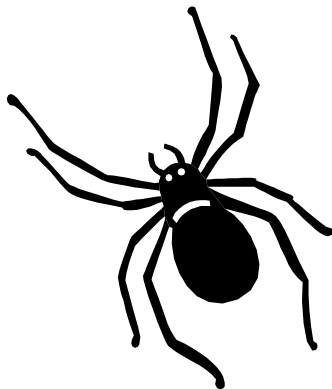
- Ha ha, thế ra mày "để ý" nó đến thế kia à? - Vĩnh cười to như khám phá ra chuyện lạ.
- Đúng rồi, một mình Tân béo ngồi say mê ngắm con nhện. Nó tương tự rồi! Hí hí...

Tân béo đỏ mặt tía tai, nó vốn hiền lành, chỉ mê môn sinh vật hơn mọi thứ trên đời chứ đối với những vụ chọc ghẹo "táo bạo" như thế này, nó ù ù cạc cạc như vịt nghe sấm.

Tượng đã yên, trong giờ toán, khắp các góc "nhà lá", "nhà lầu" lại nghe mấy tiếng cười kín đáo và khả ố. Bọn "thứ ba sau quỷ và ma" chuyền tay nhau một tờ giấy họa một gương mặt béo tròn kề cận rất thân ái với một con nhện tám chân dài ngoẵng. Phía dưới còn phụ đề dòng chữ đọc muốn lên con nóng lạnh: "TÌNH NGƯ-I KIẾP . . . NH...ê.....N...N"

Diễn viên : Tân Béo

Một tác phẩm điện ảnh thật chẳng tẻ nhị chút nào.

Trong lúc cái bọn 11A2 chưa quên được cái "chuyện tình" dễ sợ giữa Tân béo và con nhện thì trong một hóc tối của nhà kho, một chuyện tình thực sự đang khởi đầu.

Cái gã nhện mà thằng Tân béo phát hiện ra, đích thị là một tên nhện đực. Hắn ta vừa mới lớn, rấn ròi và đầy can đảm, ít ra là cũng đủ để đối mặt với cô nàng nhện hung hăng và đồng đánh. Vừa đặt chân đến khu nhà kho này, hắn ta đã thấy ả nhện chạy rượt thoăn thoắt một tên gián nâu đang cuồng cuồng phóng trời chết: "Một cô nàng khỏe mạnh" - Hắn là gã đã nghĩ như thế. Thật hợp với gã lắm!

Gã nhện đúng là một thanh niên khỏe mạnh, nhưng so với cô nàng thì gã hơi bị lép. Tuy nhiên gã an tâm rằng trong nhà kho này không có một tên nhện kèn nào khác ngoài hắn và "nàng". Có nghĩa là không có chiến tranh, không có giành giật. Ôi cuộc đời mới êm đềm làm sao!

Gã mon men đến gần cô nhện. Đứng hơi xa xa, gã rụt rè ngo nguậy cái chân trước như một cử chỉ thân thiện. Có lẽ gã đang nói: "Ui! Chào cô em! Hôm nay trời đẹp quá! Cô em cũng đẹp không kém! Cô em có muốn đi chơi không?".

Biết được cái gã lộn xộn đứng trước mặt mình đang giở trò tán tỉnh, ả nhện rít lên bực bội, với một tư thế hung tợn muốn ăn tươi nuốt sống anh chàng. Bọn nhện cái lúc nào cũng thế: tự phụ, kiêu ngạo, và... táo bạo, chúng rất ghét những con nhện đực giở trò ong bướm. Anh chàng hơi

khớp vĩa, lùì một chút: "Sao mà cô nàng khó tính thế?". Hắn nghĩ... .., rồi bất thần cuồng cuồng vất giò lên cổ mà chạy. Nhưng chẳng dễ dàng như thế, không biết gã đã làm gì mà ả nhện dường như diên tiết lên vì bị xúc phạm, nên đã dùng đôi chân khỏe khoắn vất anh chàng ra làm đôi. Sau đó, một cách bình thản, ả hút hết chất bổ trong người hắn như đã làm với những con gián nâu. Gã nhện teo tóp chỉ còn vỏ. Như những nữ điệp viên sát thủ thứ thiệt, ả kiếm chỗ tiêu hóa những gì vừa lấy được từ anh bạn đáng thương. Sáng hôm sau, ả lại dễ chịu trở lại, bò từ tốn sang lớp 11A2... thăm thằng Tân béo chẳng?

Tân, rất ngây thơ và hoàn toàn không hiểu đó là mục tiêu của một vài trò ngớ ngẩn trong lớp, lại đại dột lên tiếng:

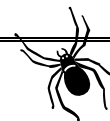
- A, hôm nay lại chỉ có con nhện cũ thôi. Không biết cái con mới tới đâu nhỉ. Mà không biết "tụi nó" có gặp nhau không?

Trưởng ban văn nghệ Hằng nhăn nhó:

- Trời ơi! Thiếu chi cái hay ông không ngó. Ông cứ lo mấy con nhện gớm ghiếc của ông thôi.

- Ừ, "tụi nó" gặp hay không gặp, mắc mớ chi đến ông?

- Đừng có hù tui tui hoài chứ!
- Ngọc lém tiếp lời.

Bị phái nữ phản đối kịch liệt,
Tân gãi gãi đầu, mặt đỏ hồng:
- Tui đâu muốn hù mấy bạn,
tôi thấy lạ nên nói thế thôi!

Thấy bọn con gái chẳng ai ưa
gì đến chuyện mình vừa nêu,
Tân béo thu mình trong cái
ghế ngồi cố hữu của nó.
Nhưng không hiểu sao, nó
không quên được con nhện.
"Nếu đó là một con nhện
đực", nó nghĩ "Không chừng
hai con đó sẽ làm tổ, đẻ trứng
chăng? Còn nếu là con cái, tui
nó có đánh nhau không nhỉ".
Bất chợt nó có ý nghĩ là phải
xem thử coi bọn nhện đang
làm gì.

Cuối giờ học, Tân béo đi
mượn bác Năm chiếc chìa
khóa kho với cái cờ là nó
đánh rơi một chiếc bút máy
vào nhà kho qua khe hở giữa
hai phòng. Nó lại mượn một
cái đèn pin để lục tìm trong
đó. Nghĩ rằng trong kho cũng
chẳng có gì đáng giá, bác
Năm chỉ dặn:

- Ra nhớ khóa cửa lại nhe!
- Dạ - Tân hào hứng rồi
phóng đi, nó cảm giác nó
giống như Columbus tìm ra
Châu Mỹ.

Căn nhà kho bừa bộn và đầy
bụi giống như nó nghĩ. Tân
rơi đèn pin lên các vách tường
không bị bàn ghế che lấp. À
kia rồi! Ấ nhện đang bám vào
tường, thoải mái và tỉnh bơ
trước ánh đèn chói chang rọi

vào mình. Xem ra ả hoàn toàn
vui vẻ sau vụ "sát nhân" thảm
khốc với người bạn hiền mới
quen của ả.

Rọi sang góc tường khác, Tân
béo phát giác ra xác của "nạn
nhân" dính tòng teng trên
tường. Nó reo lên:

- A, thì ra nhện kền cũng có
một tập quán giống một loài
nhện ở Nam Mỹ, loài nhện
mà những con nhện cái luôn
ăn thịt con đực sau khi đã làm
tròn bổn phận duy trì nòi
giống. Nhất định là thế!

Kể từ hôm đó, để chứng minh
điều nó khám phá ra, Tân béo
theo dõi "nhất cử nhất động"
của ả nhện và ghi chép "đầy
đủ". Ít lâu sau, ả nhện đẻ
trứng, và một thời gian nữa, ả
vác một đàn con bò nghênh
ngang.

Tên Hùng cậ cười toe toét:
- Tân béo, mày lại tính làm
khoa học gia đấy à?

Tân chỉ ngượng nghịu cười,
nó chẳng hề nghĩ tới điều đó.
Có sao đâu? Người ta chỉ có
thể làm những việc lớn từ
những việc nhỏ. Mà những
việc nhỏ ấy, phải bắt đầu từ
lòng say mê!

Hè 99
Mực Tím

